

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Tichého a soudkyň JUDr. Miroslavy Hrehorové a Mgr. Dany Černovské, ve věci navrhovatele: **Přípravný výbor pro konání místního referenda v Městské části Praha 1**, zastoupeného O. Č., zmocněncem, X, proti odpůrkyni: **Městská část Praha 1**, zastoupené JUDr. Janem Kotíkem, advokátem, sídlem U Prašné brány 1078/1, 110 00 Praha 1, v řízení o návrhu na vyhlášení místního referenda v Městské části Praha 1

t a k t o :

- I. Návrh na vyhlášení místního referenda v Městské části Praha 1 se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d ě n í :

Navrhovatel se návrhem podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá vyhlášení místního referenda v Městské části Praha 1.

V návrhu se uvádí, že navrhovatel dne 6. 8. 2014 doručil na Úřad městské části Praha 1 návrh na vyhlášení místního referenda (dále jen „Návrh na vyhlášení místního referenda“), který dle názoru navrhovatele obsahoval veškeré náležitosti podle ustanovení § 10 odst. 1 písm. a) – f) zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu (dále jen „zákon o místním referendu“), včetně potřebného množství podpisů oprávněných osob podporujících vyhlášení referenda. Termín pro konání místního referenda zvolil navrhovatel v souběhu s komunálními volbami do zastupitelstva odpůrkyně ve dnech 10. a 11. 10. 2014, čímž by byla největší šance zajistit dostatečnou účast pro platnost a závaznost místního referenda.

Navrhovatel uvádí, že skutečnost, že pro Návrh na vyhlášení místního referenda získal dostatečný počet podpisů, avizoval již na tiskové konferenci dne 4. 8. 2014.

Dne 6. 8. 2014, tj. dva dny po výše uvedené tiskové konferenci a v den odevzdání Návrhu na vyhlášení místního referenda byli zastupitelé a zastupitelky e-mailem informováni, že se z technických důvodů 35. zasedání zastupitelstva odpůrkyně přesouvá z původního termínu 9. 9. 2014 o jeden týden na 16. 9. 2014. Tento přesun termínu zasedání zastupitelstva považuje navrhovatel ve vztahu k vyhlášení místního referenda za účelový a učiněný ve zlé víře s cílem zabránit vyhlášení místního referenda v požadovaném termínu.

Navrhovatel připomíná, že pakliže je návrh na vyhlášení místního referenda shledán bezvadným, je v souladu s § 12 odst. 4 zákona o místním referendu předložen radou obce k projednání zastupitelstvu, jež o něm na nejbližším zasedání usnesením rozhodne dle § 13 odst. 1 písm. a) či b), tedy buď místní referendum vyhlásí, popř. shledá-li, že o navržené otázce místní referendum nelze konat, referendum nevyhlásí. V projednávaném případě byl původní termín jednání zastupitelstva stanoven na 9. 9. 2014. Tím, že však došlo k posunu termínu zasedání o jeden týden, zastupitelstvo zasedne 24 dnů před navrhovatelem

požadovaným termínem konání místního referenda. Při vyhlášení místního referenda na zasedání zastupitelstva dne 16. 9. 2014 by tak o pouhý jeden den nebylo možno vyhovět zákonným požadavkům na stanovení minimálního počtu členů okrskové a místní komise dle § 21 odst. 2 zákona o místním referendu a stanovení výše odměny členů komise dle § 27 odst. 5 zákona o místním referendu. V praxi to dle navrhovatele znamená nemožnost uskutečnění místního referenda v navrhovaném termínu souběžně s komunálními volbami a s největší pravděpodobností také nemožnost zajistit jeho platnost a závaznost, jelikož v jiném termínu navrhovatel předpokládá podstatně nižší účast.

Navrhovatel upozorňuje, že kroky k přesunu zastupitelstva činil nejprve pouze starosta Ing. Oldřich Lomecký, byť neměl pro takový postup dostatek pravomocí. Dle jednacího řádu zastupitelstva odpůrkyně může termín jednání zastupitelstva stanovit pouze rada odpůrkyně, nikoliv sám starosta. Jeden ze zastupitelů na tuto skutečnost starostu upozornil, což následně vedlo ke svolání jednání rady odpůrkyně na 13. 8. 2014, jehož jediným bodem byl přesun jednání zastupitelstva na 16. 9. 2014. Usnesením č. UR14_1121 byl zmíněný bod programu jednomyslně schválen.

Navrhovatel má za to, že ani důvod přesunu, kterým je prováděná oprava elektrorozvodu v budově Paláce Žofín ve dnech 8. - 10.9. 2014, nebyl dostatečný pro to, aby došlo k odložení jednání namísto jeho přesunu do vhodného objektu, v němž by se jednání konalo v původním termínu.

Navrhovatel dodává, že 23. 8. 2014 byl odpůrkyní vyzván k doplnění 138 podpisů oprávněných osob, jež by podpořilo jeho Návrh, přičemž dne 1. 9. 2014 toto doplnění s dostatečnou rezervou provedl a tudíž je Návrh na vyhlášení místního referenda bezvadný a způsobilý k předání zastupitelstvu.

Jelikož je navrhovatel toho názoru, že splnil veškeré náležitosti a podmínky stanovené zákonem o místním referendu k tomu, aby jím navrhované místní referendum mohlo být vyhlášeno v souběhu s komunálními volbami dne 10. a 11. 10. 2014, je výše uvedený postup odpůrkyně směřující ke zmaření záměru navrhovatele účelový a učiněný ve zlé víře, což je dle navrhovatele dostatečný důvod, aby soud využil ustanovení § 57 odst. 3 zákona o místním referendu a svým usnesením vyhlásil místní referendum v podobě a termínu, s nimiž počítal Návrh na vyhlášení místního referenda.

Odpůrkyně v písemném vyjádření k návrhu nesouhlasí s názorem navrhovatele, a jako ryze spekulativní a žádným konkrétním důkazem nepodložené vnímá tvrzení, že posun termínu jednání zastupitelstva o jeden kalendářní týden na 16. 9. 2014 je výsledkem snah starosty Ing. Oldřicha Lomeckého o zamezení konání místního referenda k otázce plošného zákazu provozování loterií a sázkových her, především výherních hracích přístrojů a interaktivních videoloterijních terminálů a jiných obdobných přístrojů na území Městské části Praha 1 v termínu shodném s termínem komunálních voleb.

Odpůrkyně připomíná, že zastupitelstvo dlouhodobě a prakticky bez přerušení zasedá v objektu paláce Žofín na Slovanském ostrově a zpochybňuje tvrzení navrhovatele, že se zasedání mohlo konat v jiné budově ve vlastnictví odpůrkyně. Dle názoru odpůrkyně je tomu právě naopak, neboť zastupitelstvo čítá 35 osob, pro něž musí být zasedání řádně připraveno a zajištěno, což dle odpůrkyně vyžaduje organizačně a logisticky náročnou přípravnou činnost.

Odpůrkyně dále poznamenává, že přesun jednání proběhl na základě usnesení rady odpůrkyně, přičemž usnesení č. UR14_1121 o přesunu termínu bylo schváleno jednomyslně. Dle názoru odpůrkyně tudíž neobstojí tvrzení navrhovatele, že jde úsilí starosty o účelovou manipulaci s termínem zasedání zastupitelstva.

Odpůrkyně je dále toho názoru, že navrhovatel nemůže s podáním Návrhu na vyhlášení místního referenda spojovat žádný veřejný zájem ani se odvolávat na práva nabytá v dobré víře, protože tato mu až do úspěšného výsledku referenda nesvědčí, a to ani za

předpokladu naplnění formálních náležitostí návrhu dle § 10 a § 11 zákona o místním referendu.

Hlavní argument, kterým odpůrkyně zpochybňuje oprávněnost návrhu, jímž se navrhovatel domáhá vyhlášení místního referenda, představuje jeho předčasnost, pro kterou nemá oporu v § 57 zákona o místním referendu. Odpůrkyně uvádí, že obecně právo domáhat se ochrany u soudu svědčí přípravnému výboru až poté, co zastupitelstvo obce o návrhu přípravného výboru po jeho předložení na jednání nerozhodlo nebo rozhodlo o nevyhlášení referenda. Obě zmíněné alternativy však dle odpůrkyně předpokládají, že jednání příslušného zastupitelstva již proběhlo. Dodává, že navrhovatel má tudíž právo domáhat se soudní ochrany za určitých přesně vymezených situací, které však v tomto případě dosud nenastaly, a proto mu zmíněné právo nesvědčí. Jinak řečeno, za situace, kdy se zastupitelstvo odpůrkyně nemohlo k Návrhu na vyhlášení místního referenda z objektivních důvodů doposud vyjádřit a rozhodnout o něm, je návrh na vyhlášení místního referenda soudem zjevně předčasný a nedůvodný a navrhovateli nemůže být dle názoru odpůrkyně vyhověno.

Odpůrkyně zastupovaná externí právní kanceláří dále přináší soubor argumentů, pro které nepovažuje konání místního referenda souběžně s komunálními volbami za vhodné, hospodárné a fakticky ani možné.

Nad rámec požadovaného vyjádření k návrhu navrhovatele dále odpůrkyně konstatuje, že ke dni podání jejího vyjádření bylo v Návrhu na vyhlášení místního referenda, respektive v příložených podpisových arších shledáno více než 234 pochybení, aniž blíže specifikuje význam uvedeného sdělení pro právě projednávanou věc.

Z předloženého spisového materiálu soud zjistil, že navrhovatel podal odpůrkyni dne 6. 8. 2014 Návrh na vyhlášení místního referenda, o následující otázce:

„Souhlasíte s tím, aby Městská část Praha 1 učinila veškeré kroky vedoucí k zákazu provozování loterií a sázkových her, zejména výherních hracích přístrojů a interaktivních videoloterijních terminálů a jiných obdobných přístrojů uvedených v §2 písm. e), g), j), l), m) bodu 2 a n) a §50 odst. 3 zákona o loteriích a jiných podobných hrách, a to na celém svém území?“

Téhož dne, tj. 6. 8. 2014, byli zastupitelé odpůrkyně informováni e-mailem od starosty Ing. Oldřicha Lomeckého, že původně navržený termín jednání zastupitelstva je nutno ze dne 9. 9. 2014 přesunout o jeden týden na 16. 9. 2014 a to z technických důvodů, neboť v Paláci Žofín bude ve dnech 8. 9. – 10. 9. 2014 probíhat oprava elektroinstalace. Dne 13. 8. 2014 byl v souladu s jednacím řádem zastupitelstva odpůrkyně na mimořádném jednání rady odpůrkyně schválen přesun jednání zastupitelstva mezi výše uvedenými termíny.

Navrhovatel se proto pokusil vyvolat mimořádné jednání zastupitelstva, jehož jediným bodem by bylo projednání Návrhu na vyhlášení místního referenda. Pro uvedený záměr se však nepodařilo získat dostatečnou podporu 12 zastupitelů, kteří by představovali zákonem požadovanou třetinu všech členů zastupitelstva potřebnou k povinnému svolání zasedání zastupitelstva odpůrkyně.

Dne 1. 9. 2014 byl zdejšímu soudu doručen návrh na vyhlášení místního referenda.

V projednávané věci se navrhovatel domáhá soudní ochrany podle ustanovení § 57 odst. 1 písm. b) zákona o místním referendu, podle něhož má přípravný výbor právo domáhat se ochrany u soudu podle ustanovení § 91a s.ř.s., jestliže zastupitelstvo obce (v tomto případě městské části – pozn. soudu) nerozhodlo o návrhu přípravného výboru podle § 13 odst. 1 písm.a) anebo rozhodlo o tom, že místní referendum nevyhlásí podle § 13 odst. 1 písm. b) citovaného zákona.

Podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. b) s.ř.s. se lze u soudu za podmínek stanovených zvláštním zákonem – zákonem o místním referendu, domáhat vyhlášení místního referenda.

Zákon o místním referendu v § 12 a násl. stanoví pravidla, podle kterých se návrh přípravného výboru na konání místního referenda podává obecnímu úřadu, jenž je po shledání bezvadným předložen radou obce k projednání na nejbližším zasedání zastupitelstvu obce.

Soud předesílá, že mu v žádném případě nepřísluší hodnotit motivaci účastníků řízení, ani to, do jaké míry a zda je projednávána věc součástí předvolebního boje před nadcházejícími komunálními volbami. Pro rozhodnutí soudu je určující pouze to, zda se již konalo zasedání zastupitelstva odpůrkyně a byla-li splněna podmínka pro podání návrhu dle § 57 odst. 1 písm. b) zákona o místním referendu v kombinaci s § 91a odst. 1 písm. b) s.ř.s.

Vzhledem k tomu, že bezvadný návrh přípravného výboru na konání místního referenda nebyl a nemohl být dosud předložen zastupitelstvu odpůrkyně, nemohlo o něm zastupitelstvo ani rozhodnout.

Teprve v okamžiku, kdy je návrh bezvadný, lze ho předložit k projednání zastupitelstvu, jež o něm následně dle § 13 zákona o místním referendu rozhoduje. V závislosti na výsledku posouzení návrhu na vyhlášení místního referenda zastupitelstvem obce podle ustanovení § 13 odst. 1 zákona o místním referendu je teprve možno domáhat se soudní ochrany podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. b) s.ř.s. V tomto ohledu soudu nezbyvá než souhlasit s odpůrkyní, že za současného skutkového stavu věci, kdy soud neshledal v postupu starosty ani rady odpůrkyně žádnou nezákonnost, nelze z pozice soudu svévolně ingerovat do činnosti odpůrkyně. S ohledem na uvedené nelze jinak, než návrh na vyhlášení místního referenda dle § 91a odst. 1 písm. b) s.ř.s. odmítnout jako předčasně podaný v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. Soud proto rozhodl, jak uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení.

K některým argumentům odpůrkyně ohledně problémů až nemožnosti souběhu místního referenda a komunálních voleb v Městské části Praha 1 soud *obiter dictum* uvádí, že závěry odpůrkyně bezvýhradně nesdílí. Lze přisvědčit názoru, že oddělení komunálních voleb a místního referenda do různých volebních místností lze považovat za vhodné a z hlediska zajištění průběhu obou hlasování praktické řešení. Dle názoru soudu však nejde o nepřekonatelný problém, má-li odpůrkyně v určitých objektech k dispozici pouze jednu hlasovací místnost a v žádném případě nelze pouze tímto způsobem ospravedlnit přesun místního referenda na jiný termín, který by jednak odporoval návrhu přípravného výboru a zároveň by se odchyloval od racionálního návrhu konat místní referendum v rámci voleb.

Za zcela nadbytečný argument považuje soud připomínku odpůrkyně, že by voliči a účastníci místního referenda museli navštívit minimálně dvě volební místnosti, legitimovat se dvěma volebními komisím a provést dvě různé volby, čímž se do značné míry stírají navrhovatelem zmiňované úspory na straně MČ Praha 1. Výše zmíněné je právě s ohledem na souběh voleb a místního referenda jaksi samozřejmé. Odpůrkyně však zcela pomíjí fakt, že je nezpochybnitelnou výhodou pro voliče, proběhnou-li veškeré výše zmíněné aktivity v jeden den, respektive volební víkend. Naproti tomu rozložení do několika termínů negativně ovlivňuje volební účast, což je zejména pro místní referendum velmi zásadní faktor pro jeho platnost a závaznost. Určení termínu konání místního referenda s přihlédnutím ke znalosti místních podmínek tak, aby byla zajištěna co nejvyšší účast na hlasování je v souladu se zákonem o místním referendu a postup opačný by představoval popření smyslu zmíněné zákonné úpravy. Na tomto místě lze zmínit usnesení Krajského soudu v Praze čj. 44 A 62/2010-19 ze dne 30. 7. 2010, v němž soud konstatoval: „*Při poměrování významu vzájemně*

si konkurujících zájmů, upřednostnil soud při svých úvahách zájem první, tedy zájem na tom, aby občané města dostali možnost hlasovat v místním referendu v termínu, v němž lze předpokládat jejich vyšší účast při hlasování, před zájmem druhým, tedy úsporou finančních prostředků. Soud pak ani v otázce tvrzených výdajů nemůže plně souhlasit s argumenty odpůrce. To především proto, že zákon o místním referendu spojení hlasování v místním referendu společně s volbami nezakazuje, ale naopak takovou situaci v § 5 odst. 1 přímo předvídá, a dále proto, že pokud jde o hrazení nákladů při souběhu voleb a místního referenda je nutné oddělit financování voleb ze státního rozpočtu a financování místního referenda z prostředků obce.“

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s., podle nějž v řízení ve věcech místního referenda nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Usnesení bude doručeno právním zástupcům účastníků řízení. Současně bude vyvěšeno na úřední desce soudu; usnesení nabývá právní moci již dnem vyvěšení (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 17. září 2014

**Mgr. Jiří Tichý v.r.
předseda senátu**